

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/294/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814211094
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814211094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v právnej veci žalobcu AB 1 B.V., registračné číslo 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 107XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO 47 234 679, proti žalovanej O. R., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX J. XX, o zaplatenie 1340,02 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 4C 47/2015-49 zo dňa 28.4.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 98,82 eur s úrokom z meškania vo výške 8,15 % ročne od 10.7.2014 do zaplatenia, žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo skutkového zistenia, že dňa 20.9.2011 bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou úverová zmluva č. 4109044056, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1700 eur, ktorý sa žalovaná zaviala splatiť v pravidelných 60-tich splátkach vo výške 56,17 eur mesačne pri celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom v sume 3132,60 eur. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 26,73 % a RPMN vo výške od 33 % do 31,7 %. Súd prvého stupňa citoval úverové podmienky týkajúce sa predmetného právneho vzťahu, ako aj ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39, § 41 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 10c, § 3 ods. 1, 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v nadväznosti na ktoré ustanovenia konštatoval, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, preto je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v dôsledku neplnenia si povinnosti žalovanou žalobca zosplatnil celý úver dňom 23.6.2014. Z výpisu z účtu žalovanej mal preukázané, že táto vyčerpala úver v celkovej sume 1700 eur a následne jednotlivými splátkami uhradila v prospech žalobcu sumu 1741,76 eur. Súd prvého stupňa posudzoval jednotlivé nároky, ktoré tvoria žalovanú sumu. Vo vzťahu k dohodnutým úrokom z úveru, ktoré predstavovali 26,73 % ročne uviedol, že ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je zmluva v časti odplaty neplatným právnym úkonom v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 151/2013 a 3Co 114/2014. Pri percentuálnom prepočte dospel k záveru, že v danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavovala 208,18 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v danom období bankami,

teda o 108,18 % vyššie. Tiež mal za to, že úverové zmluvné podmienky žalovaná nepodpísala, preto pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon. Odhliadnuc od nedostatku písomnej formy konštatoval neprijateľnú zmluvnú podmienku v dôsledku netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej drobným písmom medzi bodmi 53 a 54 zmluvy, čo v danom prípade nemohlo prívodiť viazanosť úverovými zmluvnými podmienkami. Vyslovil názor, že vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad aj vo vzťahu k všetkým nárokom uplatňovaným na jej základe, teda nárok na zmluvnú pokutu vo výške 17 eur, nárok na poplatky za upomienky vo výške 24 eur, 108 eur a 30 eur, v dôsledku čoho sa tieto ustanovenia nestávajú súčasťou zmluvy. Za neplatné považoval aj dojednanie o zmluvnej pokute podľa hlavy XVIII. § 2 Úverových zmluvných podmienok, keďže k takémuto dojednaniu nedošlo v písomnej forme, čo ma za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu nepriznal žalobcovi zmluvnú pokutu o výške 17 eur a z dôvodu netransparentnosti inkorporačnej doložky aj sumu 162 eur predstavujúcu poplatky za upomienky. Za dôvodný považoval nárok žalobcu na zaplatenie poistného vo výške 130,68 eur, keďže medzi účastníkmi konania došlo k dohode o uzavretí poistenia pre prípady špecifikované v úverovej zmluve. Žalobcovi priznal aj poplatok za možnosť zmeny splátky v sume 0,30 eur mesačne, teda spolu 9,90 eur. Po prirátaní sumy 130,68 eur a 9,90 eur k poskytnutému úveru 1700 eur a po odrátaní celkovo zaplatenej sumy 1741,76 eur zaviazal súd prvého stupňa žalovanú k zaplateniu rozdielu, teda sumy 98,92 eur s príslušným úrokom z omeškania.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2, teda podľa pomeru úspechu s konštatovaním, že žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 85,24 %, avšak žiadne trovy jej nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie žalobca. Odvolanie smerovalo len proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti výroku o trovách konania. Odvolanie zdôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Poukázal na to, že pohľadávka voči žalovanej vznikla pôvodne vo vzťahu k spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., pričom táto bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Zdôraznil, že právny predchodca uzatvoril so žalovanou dňa 13.9.2011 úverovú zmluvu č. 4109044056, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1700 eur, pričom sa žalovaná zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 60-tich pravidelných mesačných splátkach po 56,17 eur. Žalovaná však svoju povinnosť nesplnila, preto bola právnym predchodcom žalobcu žalovaná vyzvaná listom zo dňa 23.6.2014 k splateniu celého zostatku úveru. So záverom súdu prvého stupňa sa nestotožnil, teda namietal nesprávne právne posúdenie vecí. Záver súdu prvého stupňa, že poskytnutý úver je bezúročný považoval za nesprávny. Žalovaná sa totižto zaviazala vrátiť poskytnutý úver s celkovými nákladmi (úrokom) 1432,60 eur po dobu 60 mesiacov, teda v konečnej výške 3132,60 eur, čo znamená, že na ročný úrok z poskytnutého úveru pripadá suma 286,52 eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí k istine 1700 eur hodnotu odplaty ročne 16,85 %. Namietal, že súd bez zákonnej opory stotožňuje pojmy úrok a ročná úroková sadzba, pričom ročná úroková sadzba má svoju zákonnú oporu v ustanoveniach zákona č. 129/2010 Z.z.. Do pozornosti odvolacieho súdu dal žalobca dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorej na posúdenie výhodnosti, či nevýhodnosti dohodnutého spotrebiteľského úveru je dôležitým ukazovateľom ročná percentuálna miera nákladov (RPMN). Predmetný úver mal RPMN do 31,7 %, pričom priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola 17,88 % čo znamená, že predmetný spotrebiteľský úver bol nevýhodnejší o 13,82 percentuálnych bodov ako priemerne poskytované obdobné úvery na finančnom trhu a teda nemôže byť poskytnutý úver v časti odplaty v rozpore s dobrými mravmi s ohľadom na úrokové sadzby bánk. Zdôraznil, že na finančnom trhu sa stretávajú v konkurenčnom boji rôzne kategórie finančných inštitúcií (bankové aj nebankové) a ak by sa mala presne zistiť obvyklá odplata na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, tak sa musia brať do úvahy nielen produkty ponúkané bankami, ale aj nebankovými spoločnosťami. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe v napadnutej časti vyhovieť vrátane náhrady trov konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), preskúmal rozsudok v napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže odvolacie námietky nekorešponujú

s dôvodmi, pre ktoré súd prvého stupňa časť nárokov žalobcu zamietol. Prvostupňový súd dospel k záveru, že neplatná je dohoda o úroku z úveru, keďže táto prevyšuje o 108,18 % úroky, za ktoré boli poskytované úvery v danom období bankami. Prvostupňový súd preto neposudzoval celkovú RPMN, ktorej výšku a dôvodnosť rozvádza žalobca vo svojom odvolaní. Odvolací súd nespochybňuje, že ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým ukazovateľom pre posúdenie výhodnosti, či nevýhodnosti spotrebiteľského úveru, pričom RPMN má predstavovať celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom a ktorého cieľom je umožniť spotrebiteľom lepšie porovnávať konkrétnu ponuku s porovnateľnými produktmi na trhu. Napriek tomu, že súd prvého stupňa nehodnotil RPMN ako celok, je potrebné stotožniť sa s jeho konštatovaním o neplatnosti časti zmluvy o úvere vo vzťahu k úrokom z úveru, ktoré presahujú prípustné navýšenie úroku oproti úverom poskytovaným bankami. Okrem vyslovenia neplatnosti časti úveru týkajúcej sa dohodnutých úrokov z úveru súd prvého stupňa zamietol žalobu aj v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty a poplatkov za upomienky, vo vzťahu ku ktorým nárokom sa žalobca vo svojom odvolaní vôbec nezmieňuje.

Preto odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 O.s.p.), považoval odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalovanej neboli trovy odvolacieho konania priznané, keďže tieto si neuplatnila a ani je nevznikli.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.